

**Europa-Parlamentet
mod
Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

»Parlamentets kompetence til at rejse annullationssøgsmål«

Retsmøderapport	2042
Forslag til afgørelse fra generaladvokat W. Van Gerven, fremsat den 30. november 1989	2052
Domstolens dom af 22. maj 1990	2067

Sammendrag af dom

- 1. Europæiske Fællesskaber — institutionel ligevægt — virkninger — kompetencefordelingen skal overholdes — Domstolens prøvelsesret (EØF-Traktaten, art. 164; Euratom-Traktaten, art. 136)*
- 2. Annullationssøgsmål — Parlamentets søgsmålsret begrænset til varetagelsen af dets beføjelser (EØF-Traktaten, art. 173; Euratom-Traktaten, art. 146)*
- 3. Parlamentet — beføjelser — deltagelse i lovgivningsproceduren — tilsidesættelse i kraft af Rådets valg af hjemmel for en afledet retsakt — Parlamentets annullationssøgsmål admitteret (EØF-Traktaten, art. 100 A og 173; Euratom-Traktaten, art. 31 og 146)*

1. Ved Traktaterne er der indført en institutionel ligevægt, idet der er tilvejebragt en kompetencefordeling mellem Fællesskabets forskellige institutioner, hvorved hver enkelt institution er tillagt opgaver som led i Fællesskabets institutionelle opbygning og gennemførelsen af de opga-

ver, der er overdraget Fællesskabet. Den institutionelle ligevægt forudsætter, at hver enkelt af institutionerne udøver sine beføjelser under hensyntagen til de øvrige institutioners beføjelser, og at enhver mulig tilsidesættelse kan forfølges. Domstolen, som i henhold til Traktaterne skal

værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af Traktaterne, skal kunne sikre, at den institutionelle ligevægt opretholdes, hvilket forudsætter, at der under anvendelse af passende retsmidler kan foretages en prøvelse af, at de forskellige institutioners beføjelser ikke er tilsidesat.

2. Selv om Traktaterne ikke indeholder en bestemmelse om, at Parlamentet har ret til at anlægge annullationssøgsmål, er det grundlæggende hensyn, der er forbundet med at opretholde og overholde den institutionelle ligevægt, der er indført ved Traktaterne, til hinder for, at der, i modsætning til, hvad der er tilfældet for de øvrige institutioner, kan ske en krænkelse af Parlamentets beføjelser, uden at Parlamentet råder over de i Traktaterne omhandlede rettergangsmuligheder, som uomtvisteligt og effektivt vil kunne iværksættes.

Følgelig kan Parlamentet ved Domstolen anlægge annullationssøgsmål mod en retsakt fra Rådet eller Kommissionen, såfremt søgsmålet alene skal sikre dets beføjelser, og det kun er baseret på anbringender om, at disse er tilsidesat. Med den

begrænsning er Parlamentets annullationssøgsmål omfattet af de i Traktaterne fastsatte regler vedrørende annullationssøgsmål, der rejses af de øvrige institutioner.

3. Blandt de beføjelser, Parlamentet er tillagt i henhold til Traktaterne, er dets deltagelse i udarbejdelsen af generelle retsakter og navnlig deltagelsen i den samarbejdsprocedure, der er fastlagt i EØF-Traktaten. Da spørgsmålet om, hvorvidt iværksættelsen af denne procedure, hvorved Parlamentet får mulighed for en stærkere og mere aktiv deltagelse i lovgivningsproceduren end det er tilfældet under en høringsprocedure, er obligatorisk, afhænger af valget af den hjemmel, retsakten påtænkes udstedt i henhold til, kan et annullationssøgsmål, som Parlamentet har rejst til prøvelse af en af Rådet udstedt retsakt, og hvorunder der er nedlagt påstand om, at Rådet har tilsidesat Parlamentets beføjelser ved at vælge en anden hjemmel for den pågældende retsakt end den, der var nødvendig efter Traktaten, fremmes til realitetsbehandling.

RETSMØDERAPPORT

i sag C-70/88 *

I — Faktiske omstændigheder

1. I nærværende sag, som er anlagt i medfør af EØF-Traktatens artikel 173 og Euratom-Traktatens artikel 146, er der nedlagt påstand om annullation af *Rådets forordning*

(*Euratom*) nr. 3954/87 af 22. december 1987 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i levnedsmidler og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare (EFT L 371, s. 11).

* Processprog: fransk.